

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 932/2016
07.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јакшић, адвокат из ..., против туженог Издавачког друштва „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 86/15 од 13.01.2016. године, на седници одржаној 07.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4 86/15 од 13.01.2016. године, у одбијајућем делу става другог изреке.

Образложење

Виши суд у Београду, пресудом П4 66/14 од 08.10.2015. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, те је утврдио да је тужени повредио ауторска права тужиоца тако што је 04.11.2013. године на интернет сајту ... неовлашћено јавно саопштио ауторско дело, јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора и ауторско дело – фотографију „...“, саопштио у непотпуној форми, чиме је тужиоцу нанео имовинску и неимовинску штету (став први изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде ауторског права, јер је 04.11.2013. године на интернет сајту ... неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца – фотографију „...“, износ од 17.000,00 динара, са законском затезном каматом од 08.10.2015. године па до исплате (став други изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије „...“, без назначења имена или псеудонима аутора, износ од 41.500,00 динара, са законском затезном каматом од 08.10.2015. године па до исплате (став трећи изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца - фотографије „...“, у непотпуној форми, износ од 41.500,00 динара са законском затезном каматом од 08.10.2015. године па до исплате (став четврти изреке).

Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 44.800,00 динара (став пети изреке).

Апелациони суда у Београду, пресудом Гж4 86/15 од 13.01.2016. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П4 66/14 од 08.10.2015. године, у ставу првом, другом и петом изреке (став први изреке). Преиначио је пресуду Вишег суда у Београду П4 66/14 од 08.10.2015. године у ставу трећем и четвртном изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца, фотографије „...“, без назначења имена или псеудонима аутора износ од 10.000,00 динара и јавним саопштавањем наведеног дела у непотпуној форми износ од 10.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 08.10.2015. године па до коначне исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев тужоца преко наведених износа а до износа досуђених првостепеном пресудом, за износе од још по 31.500,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом (став други изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, у преиначујућем делу става другог изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је аутор фотографије „...“, коју је тужени неовлашћено саопштио на интернет сајту ..., 04.11.2013. године, као илустрацију текста под насловом „...“. Фотографија је саопштена у непотпуној форми, знатно исечена са горње и доње стране. На фотографији је приказан певач ... са гитаром, као илустрација текста под насловом „...“, без назначења имена или псеудонима аутора. Тужени је наведену фотографију добио од Пи-ар службе бенда „...“ ради најаве концерта. Из прегледа минималних цена фотографија „УЛУПУДС-а“ утврђено је да фотографија има вредност 40 поена, односно ... евра (1 поен = ... евра), те да се у конкретном случају цена увећава за 200% због глобалног коришћења фотографије за период од годину дана. Према курсној листи важећој на дан пресуђења 08.10.2015. године 1 евра је износио 120,18 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је првостепени суд правилно применио материјално право и то одредбе члана

15, 17, 20. и 30. Закона о ауторским и сродним правима („Сл. гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 119/12 и 29/16-УС), када је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан, зато што је тужени повредио имовинска и ауторска права тужиоца, тако што је на интернет страници ..., неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца, фотографију „...“, без његове сагласности учинивши на тај начин доступним јавности, на начин који омогућава појединцу приступ тој фотографији, без овлашћења тужиоца и плаћања накнаде, а без означања имена или псеудонима тужиоца као аутора, у непотпуној форми.

Међутим, одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права аутора, другостепени суд је закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право и то члан 200. Закона о облигационим односима - ЗОО („Сл. лист СФРЈ“ број 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, број 31/93), због чега је у том делу преиначио првостепену пресуду и тужиоцу на име правичне накнаде нематеријалне штете због повреде моралног права тужиоца као аутора јавним саопштавањем његовог ауторског дела, без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, као и саопштавањем дела тужиоца у непотпуној форми нашао да припада износ од по 10.000,00 динара за сваку од ових повреда.

По оцени Врховног касационог суда, обзиром на утврђене околности правилан је закључак другостепеног суда о досуђеној висини накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца, без назначења имена или псеудонима аутора и у непотпуној форми фотографије „...“, имајући у виду да је другостепени суд водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, као и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом у смислу одредбе члана 200. став 2. ЗОО. Дакле, правилно је одбијен тужбени захтев до износа досуђеног првостепеном пресудом, односно за још по 31.500,00 динара.

Код овако правилно утврђене висине накнаде у износу од по 10.000,00 динара, нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, при чему није неопходно даље детаљно образлагати пресуду којом се ревизија одбија као неоснована у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП, без обзира на указивање у ревизији на различиту судску праксу у погледу висине досуђене накнаде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић